

нѣма край, и поради това Богъ е безкраенъ и вѣченъ.

А когато Богъ е единъ безначаленъ: разумѣва ся, че Той на всички-ты направы е далъ начало, и така:

а. Богъ е направилъ тоя свѣтъ; и всички вѣщи, что ся нахождатъ въ него отъ ничто, отъ еднѣ-тѣ си само волѣ, а не отъ нуждѣ, само ты е направилъ задагы направи участници на своѣ-тѣ благодость.

в. Богъ е направилъ и челоуѣка, и него най-повѣче приобшилъ на своѣ-тѣ благодость: зачтото Той го е направилъ спорѣдъ свой-тѣ образъ и приликѣ и го е дарилъ съ безсмъртнѣ душнѣ. — Божій-тѣ образъ и прилика състои въ нѣкои съвършенства, что сѣ дадени отъ Бога челоуѣку; на пр. Богъ има умъ, и въ челоуѣци-ти сѣ приели отъ Бога умъ; Богъ отъ само-то си бытіе иначало прѣд-